

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. december 2017
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Sara Stensgård
Sagsnr.: 2017-0030-0510
Dok.: 572979

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 163 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. november 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Søren Markvard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 163 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af REU alm. del – svar på spørgsmål 367 og 370 (2016-17) oplyse, om Erstatningsnævnet har oplyst borgeren i den konkrete sag, om der foreligger ”den fornødne dokumentation”, eller hvilken konkret fornøden dokumentation Erstatningsnævnet har brug for fra borgeren?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erstatningsnævnet, der har oplyst følgende:

”Erstatningsnævnet forstår spørgsmålet således, at der spørges til, hvorvidt nævnet har oplyst borgeren, om der foreligger den fornødne dokumentation for, at nævnet på ny har grundlag for at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på genvurdering af borgerens eventuelle yderligere tab af erhvervsevne.

Nævnet har ikke den fornødne sagkundskab til selvstændigt at fastsætte et varigt mén eller en erhvervsevnetabsprocent. Der henvises til nævnets bidrag til brug for besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål 166 og 651 (2015-16) og 368 (2016-17) vedrørende baggrunden for, at nævnet i disse sager indhenter en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Nævnet kan i den konkrete sag henvise til nævnets bidrag til brug for besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål 367 (2016-17) og 872 (2015-16), hvoraf det fremgår, at nævnet i sin afgørelse af 27. marts 2015 vejledte ansøgeren om, at sagen kunne genoptages, når ansøger havde afsluttet det daværende udredningsforløb, herunder den yderligere erhvervsafklaring. Det fremgår endvidere af besvarelsene, at nævnet ved brev af 29. marts 2016 vejledte ansøger mere generelt om muligheden for genforelæggelse af spørgsmålet om erhvervsevnetab, og at nævnet bad ansøger om at indsende dokumentation, når der var en yderligere erhvervsmæssig afklaring i forhold til ansøgerens situation på tidspunktet for Arbejdsskadestyrelsens (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) udtalelse om ansøgerens midlertidige erhvervsevnetab. Dette blev også anført i nævnets brev af 22. februar 2016 til ansøgeren. Nævnet anførte videre i brev af 29. marts 2016, at sådan dokumentation for eksempel kunne bestå af opdaterede kommunale akter.

Det er herefter nævnets opfattelse, at nævnet har oplyst borgeren om, hvilken dokumentation for kravet om yderligere tab af er-

hvervsevne nævnet havde brug for fra borgeren for at kunne vurdere, om sagen på ny skulle forelægges for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Som det også fremgår af nævnets bidrag til brug for besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål 367 (2016-2017) og 872 (2015-16), besluttede nævnet på baggrund af ansøgerens henvendelse af 6. juni 2016, der indeholdt nogle nye bilag vedrørende ansøgerens aktuelle erhvervsmæssige situation, at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det er herefter nævnets opfattelse, at nævnet ved beslutningen om at genforelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har tilkendegivet over for borgeren, at der forelå den fornødne dokumentation til, at der var grundlag for at forelægge sagen på ny.

I relation til kravet om dokumentation for, at der er grundlag for at genforelægge en sag, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tidligere har afgivet udtalelse om en borgers midlertidige erhvervsevnetab, henvises der til nævnets bidrag til brug for besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål 367 og 370 (2016-2017) samt 873 og 877 (2015-16). Det fremgår heraf, at dansk rets almindelige erstatningsretlige regler i medfør af offererstatningslovens § 6 a også finder anvendelse ved afgørelser om erstatning efter offererstatningsloven. Efter disse regler gælder blandt andet, at det påhviler skadelidte at godtgøre, at betingelserne for at pålægge skadevolderen [staten] et erstatningsansvar er opfyldt, herunder at godtgøre, at der er lidt et tab. Det betyder, at det i forbindelse med ansøgning om erstatning hos nævnet er ansøgeren (og ikke nævnet), der skal dokumentere et fremsat krav.”